

שהיא שכינה מתחזנה. זהו ישעה ט' ונهر יחרב ויבש. ונهر זה יחרב בה' מתחזנה, אבל שתסתלק ממנה שפוע כי לאין סוף.

ומיד כשיצאו ישראל מהגלות, העם הקדוש לחוד, מיד נهر שכיה חרב ויבש נאמר בו ונهر יצא מעדן, זה ר', להשkont את הבן. ונهر זה העמוד האמצעי. יצא מעדן - זו אמא העליזה. להשkont את הבן - זו שכינה מתחזנה. שבאותו זמן נאמר במשה וישראל (שם נה) אז תתענג על ה'. בענוג, שהוא עי עדן, נ' נهر, ג' גן. ויתקיים הכתוב (שםות ט) אז ישיר משה וגו'. שר לא נאמר, אלא ישיר. ויתהפק לעرب رب ענן ג' לג' ע, ולאמות הולמים עובדי עכו"ם, כמו שפרעה והמצרים שפרח בהם שחין אבעבועות, אבל לישראל יהיה ענן.

וזהו ונهر יצא מעדן להשkont את הבן. ומשם יفرد והיה לארכעה ראשים, שהם חס"ד ורועל ימין. ובאותו זמן קרוצה להחכים ידרים, ומchnerה מילא"ל מקבל ממננו, ועמו מטה יהודה ושני שבטים. גבור"ה ורועל שמאל. ובאותו זמן קרוצה להעשר יצפין, ומchnerה גבריא"ל מקבל ממננו, ועמו מטה דן ושני שבטים. נצ"ח שוק ימין, וממננו מקבל מchnerה של נוראי"ל, ועמו מטה ראותן ושני שבטים עמו. הוו"ד שוק שמאל, שעלה נאמר ליעקב (בראשית לט) והוא צלע על ירכו, וממנו מקבל מchnerה רבא"ל, שהוא ממנה על רפהאת הנחלות, ועמו מטה אפרים ושני שבטים.

דבר אחר ומשם יفرد והיה רבאים אלין אנון ארבעה דנכטסו לפ:red. חד עאל בפיישו"ן דאייה פ' שוניה לארכעה ראשים - אלה אותם ארבעה שנכנסו לפ:red. אחד נכנס בפיישו"ן, שהוא פי שוניה

בגין הדסטלק מגיה נביעו די' לאין סוף. ומיד דיפקון ישראל מן גלויה עמא קדישא לחוד, מיד נهر הדוה חרב ויבש אתרם ביה ונهر יצא מעדן דא ו' להשkont את הבן. ונهر דא עמדא דאמצעיתא. יוצא מעדן דא אמא עלאה, להשkont את הבן דא שכינטא תפאה. דבhhוא זמא אתרם במשה ובישראל (ישעה ח) אז תתענג על יי בענג דאייה ע' עדן נ' נهر ג' גן. ואתקאים קרא (שםות ט) אז ישיר משה וגו' (דף מו ע"ב) שר לא נאמר אלא ישיר. ותתפק לערב رب ענן ג' לג' ע ולאונין דעלמא עובדי כוכבים ומלות בגונא דפרעה ומצראי דפרח בהון שחין אבעבועות. אבל לישראל יהא ענן ג'.

וזא אייה ונهر יצא מעדן להשkont את הבן. ומשם יفرد והיה לארכעה ראשים. דانون חס"ד דרוועא ימין. ובhhוא זמא הרוצה להחכים ידרים. ומחנה מילא"ל אתחקין מגיה ועמיה מטה יהודה ותרין שבטים. גבור"ה דרוועא שמאל. ובhhוא זמא הרוצה להעשר יצפין. ומחנה גבריא"ל אתחקין מגיה ועמיה מטה דן ותרין שבטים. נצ"ח שוקא ימין ומחנה ראובן ותרין שבטים עמייה. הוו"ד שוקא שמאל דעליה אתרם ליעקב (בראשית לב) והוא צולע על ירכו ומגיה אתחקין משריא"ל ועמיה מטה ראובן ותרין שבטים עמייה. הוו"ד שוקא ועמיה מטה אפרים וב' שבטים.

דבר אחר ומשם יفرد והיה לארכעה רבאים אלין אנון ארבעה דנכטסו לפ:red. חד עאל בפיישו"ן דאייה פ' שוניה לארכעה ראשים - אלה אותם ארבעה שנכנסו לפ:red. אחד נכנס בפיישו"ן, שהוא פי שוניה

הכלכות. השני נכנס בגיחוֹן, ושם הוא קברור, אותו שנאמר בו (יירא י) כל הולך על גחון, גבריא"ל - גבר אל, עליו נאמר (איוב ג) לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדרו. ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה שהתגללה שם, וזהו רמז, וכי לחייבא ברミזא. שלישי נכנס לחיכמא ברמייזא. רביעי בחדק"ל - מרד קל, וזה לשון מחדחת קלה לזרשה. רביעי נכנס בפרק"ת, שהוא המה, שבו נוכנס בפרק"ת, וזהו פריה ורבייה. בן זומא ובין עזאי שגנשו לקלפות של התורה, היו לוקים בהםם. רביעי עקיבא שנכנס במחה, נאמר בו שנכנס בשולם ויצא בשולם.

[אמר רבי אלעזר, בא, יום אחד כייתי בבית המדרש, ושאלנו החבירי מא החרבים, מהו שאמר רבי עקיבא למלמידיו בשתנייע לאבני שיש טהור אל תלמידיו, כשtagיעו לאבני שיש טהור אל תלמידיו מים שיש מספכנו בעצמכם, שפטות הלים קא] דבר שקרים לא יפונן לניגוד עיני? בן פך הגנה וכן בזקינים. ירד ואמר להם, רבנן, במה אתה משתדרלים? אמרו לו, וראי בזה שאמר רבי עקיבא למלמידיו כשtagיעו לאבני שיש וכרי. אמר להם, וראי סוד עליון יש כאן, והרי פרשוח בישיבה העילינאה, וכדי שלא תטעו ירתקי לכם, וכדי לגלות סוד זה בינייכם, שהוא סוד עליון טמיר מבני הדודן.]

[בדאי אבני שיש טהור הם שהם יוצאים מים זכרים, והם רמוניים באות א' בראש ובסוף. ושהוא נתוי בינו לבין עז, החרים. מי שאוכל מפנו - וכי לעולם. ושני היידיים האלה רמוניים בויץ, והם שתי יצירות, יצירה של העליונים ויצירה של התחנות. והם חיכמה בראש וחכמתה חכמה.]

[והם בנגד שתי עינים שביהם שתי דמעות יורדות לים הגדול. ולמה ירדו? בגין שהتورה משני הלוחות הלו היה משה מורה לישראל, ולא צו בהם, ונשברו ונפלו, וזה גרם אבדון בית ראשון ושני. ולמה נפלו? בגין ספרה ו' מהם, שהוא ר' של ויץ, וכן להם אחרים מצד של עז הדעת]

הכלכות. תנינא עאל בגיחוֹן. ומפני שהוא קברור והוא דאתמר ביה (ויקרא יא) כל הולך על גחון, גבריא"ל גבר אל עלייה אטמר (איוב ג) לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדרו. ולא ידע גבר ית קברותיה עד יומא הדין דאתגלייא תפן. ודה איה רמז ולהיפיכמא ברמייזא. תליתאה עאל בחדק"ל חד קל ודה ליישנא חדידא קלא לדרשא. רביעה עאל בפרק"ת דאייה מוחא דביה פריה ורבייה. בן זומא ובין עזאי דעאל בקהליפין דאוריתא הוועלקאן בהוזן. רביעי עקיבא דעאל במוחא אטמר ביה דעאל בשלים ונפק בשלים.

(אמר רבי אלעזר, בא, יומא מרדתו בא מדרשא, ושאלנו חבירי מא ניחו דאמיר רבי עקיבא לתלמידיו בשתנייע לאבני שיש טהור אל התאמרו מים שיש מספכנו גרטיביו דכתיב, (טהילים ק) דובר שקרים לא יפונן לניגוד עיני. ארכבי קא סבא רשבין קא נהיה אמר לנו רבנן, במא קא תשתדרלון, אמרו לה וראי דרא אמר רבי עקיבא לתלמידיו בשתנייע לאבני שיש וכו'. אמר לנו וראי דרא עלאה אית קא. וזה אוקמה במתרכתא עלאה. ובניין דלא תטעון נתינתנא לבו ובניין (ראגנלא) רוא דא ביטיבו דארוי רוא עלאה טפרא כפנוי דרא.

בודאי אבני שיש טהור אונן דמנחון מין דכינוי נפקון. ואונן רמייז באית א רישא וסופה. ו' דאייה נמי בינוינו איה עז התנים. מאן דאכלי מניה ודי לעלם. ואלון ב' יוריין אונן רמייז בונייזר. ואונן תרין יצירות. יצירה דעלאיין ויצירה דמתאן. ואונן קפה בראש וחכחה בטוף. פעולות חכמה. וראי אונן פעולות מחכמתה עלאה דתחוות בתר עלה.

ואונן לקבל ב' עיניין דבחון תרין דמעין דחתו ביפה רפה. ואפאי נחתו. בגין דאוריתא מתירנו לוחין אלין חוה משה נחית לישראל. ולא צו בחון ואטרבו נפלן. ודא נדים אבנודא דבית ראשון ושני. ואמא נפלן בגין דפרח ו' מניינו דאייה ו' הויזר. וזהו לנו אתרני טפרא דעתן בראות טוב ורע דמטפנן

שםיהם יוצאים מים זכרים, והם רמוניים באות א' בראש ובסוף. ושהוא נתוי בינו לבין עז, החרים. מי שאוכל מפנו - וכי לעולם. ושני היידיים האלה רמוניים בויץ, והם שתי יצירות, יצירה של העליונים ויצירה של התחנות. והם חיכמה בראש וחכמתה חכמה.]

[והם בנגד שתי עינים שביהם שתי דמעות יורדות לים הגדול. ולמה ירדו? בגין שהتورה משני הלוחות הלו היה משה מורה לישראל, ולא צו בהם, ונשברו ונפלו, וזה גרם אבדון בית ראשון ושני. ולמה נפלו? בגין ספרה ו' מהם, שהוא ר' של ויץ, וכן להם אחרים מצד של עז הדעת]